

OD SERDICE
DO
MONOŠTRA
STR. 4

ANDOVSKÉ
ZGODBE
STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 24. januarja 2008 ☼ Leto XVIII, št. 4

»NAJ VSAKŠI MOLI, KAK ZNA...«

Lani novembra je slovenska samouprava Slovenska ves-Monošter začnila s slovenskimi mešami v varaški cerkvi. Pri tom je biu partner nauvi varaški župnik gospaud Ferenc Rimfel tő. Ta njina pobuda (kezdeményezés) je hvale vrejdna.

Prvo mešo so služili trgé župniki, gospaud Lojze Kozar iz Odranec, gospaud Dejan Horvat iz Markovec pa domanji župnik Ferenc Merkli. Pridigo v domanjoj (porabsko-prekmurskoj) rejči je emo gospaud Kozar. Na konci meše so võrnicke, stere je nej bilau malo za prvo priliko, trno zadovolni bili. Nej eden je po meši pravo: »Kak lepau pa čedno so gospaud pridgali, pa smo je vse razmeli.«

Drugo mešo, decembra pred svetki, je darüvau gospod Dejan Horvat iz Markovec. »Mešo so meli v knjižnom geziki, spejvali so pri meši markovski cerkveni pesmarge. V predgi so se plebanoš tő spomnili o Brennerovi oblejtnici, na konci meše so pa prosili vse navzouče, naj raznesejo glas, naj tapovejo drugim, ka se pri meši čüje slovenska rejč. Pravli so tau tő, ka so se dühovniki zgüčali, ka do meše v knjižnom geziki meli, ka zviün Kozar gospauda, venak drugi bi nej znali v porabskom narrejči tau naredti. Zato naj vsikši tak moli, kak zna, naj se niške ne drži nazaj zato,

ka njegvi saused ovak moli, vej Baug tau vse razmej,« je napisala v svojom članki Mar-

gita M. Gašpar v prvi letošnji novinaj.

Gda sam tapreštejla njeni

članek, mi je včasim na pamet prišlo pitanje, če de tau tak dobro. Tau, ka de meša v

knjižnoj rejči. Vej pa k slovenskoj meši v varaši so do tejamau prišli najbolje starejši lidgé pa srejdnja generacija iz Monoštra pa Slovenske vesi. Starejši so se v šauli nigdar nej včili knjižno rejč, zatok go ne razmejo. Istina, ka je srejdnja generacija tistoga ipa že mejla na šauli slovenski gezik (dvej, tri võre na keden), dapa se je bole malo navčila. Materni gezik tej võrnikov je domanji gezik, porabski guč. Zatok de pa leko pridga v knjižnoj rejči ešče tak lejpa, čedna (pametna), puna moralni naukov, če je pa trifrtale võrnikov nede razmelo ali samo na frtau razmelo, pa de s praznimi očami gledalo. S prazno düšo odišlo domau pa drgauč nede prišlo.

Tau tő dam valati, ka župniki ne gučijo po naše, po porabsko. Več ali menje pa gučijo prekmurski, gorički... Tau pa že naši lidgé tő razmejo. Vej, ka se je na pridgo pripraviti v domanjoj rejči dosta bola težko kak v knjižnoj. Če do tau plemenito poslanstvo (nemeš küldetés) v Porabji opravljali trgé-štirge popi iz Prekmurja pa domanji župnik Merkli, na ednoga samo vsakši tretji ali štrti mejsec red pride. Ali bi bila rejsan tak velka prošnja, ka bi si pridge na te prilike pripravili v domanjoj (leko je tau prekmurska, leko porabska) rejči? Vej Baug tau vse razmej.

Spremembe v financiranju manjšinskih samouprav

Vlada R Madžarske je lani 23. decembra sprejela sklep o finansiranju ter o obračunu proračunskih sredstev lokalnih manjšinskih samouprav, ki je začel veljati s 1. januarjem 2008. Do sprememb je prišlo tudi zaradi t. i. etnobiznisa, kajti tudi spremenjeni zakon o volitvah manjšinskih samouprav ni odpravil »nepravil« lokalnih manjšinskih samouprav. Gre za pojav, ko so nekateri nemanjšinci na podlagi proste izbire pripadnosti ustanovili manjšinske samouprave. V teh primerih za temi manjšinski-

mi samoupravami ni nobenih skupnosti, v interesu katerih bi delovale. Zato so proračunska sredstva, dobljena od države, potrošile »zase«. Sicer pa se je nekaj podobnega dogajalo tudi pri enem delu pravih manjšinskih samouprav, ki niso imele nobene dejavnosti ali aktivnosti.

S sklepom je vlada razdelila proračunska sredstva lokalnih manjšinskih samouprav na dva dela: na sredstva za delovanje ter na namenska sredstva za dejavnosti. Petinsedemdeset odstotkov dosedanjih sredstev

bodo dobile samouprave avtomatično, in sicer v dveh delih. Prvi del do 15. februarja, drugi del do 15. avgusta.

Prošnje za namenska sredstva (ostalih 25 odstotkov dosedanjih sredstev) se morajo vložiti do 1. februarja na upravne enote »Magyar Államkincstár«. Formularji za prošnje se najdejo na spletni strani www.nek.gov.hu. Do 29. februarja pa je odprta tudi informacijska telefonska linija (št. 189), kjer dobite odgovore na morebitna vprašanja.

M.S.

M. Sukič

AMBICIOZNI NAČRTI ZA LETO 2008

Načrti strokovne pomoči in logistične podpore s strani Zavoda RS za šolstvo narodnostnim vrtcem in šolam v Porabju so za leto 2008 zelo ambiciozni in vse napovedane dejavnosti – upamo – po meri tistih, ki so jim namenjene. Predlog operativnega delovnega načrta za področje *Koordinacija in strokovno delo v šolstvu Slovencev v sosednjih državah – Madžarska* – je izdelan in časovno usklajen s sodelavci ter izvajalci posameznih nalog. Zaradi boljše komunikacije in usklajenosti dejavnosti je že v začetku decembra 2007 bil šolam, vrtcem in drugim institucijam posredovan napovednik temeljnih, časovno opredeljenih strokovnih nalog v porabskem narodnostnem šolstvu v letu 2008, katerih organizator in/ali izvajalec je Zavod RS za šolstvo (OE Murska Sobota, svetovalka za šolstvo Slovencev na Madžarskem, avtorica tega zapisa, s sodelavci). Večina nalog je tradicionalnih in izhaja

iz določil meddržavnih sporazumov, potekajo pa v dogovoru s porabskimi pedagoškimi delavci in ustreznimi slovenskimi ter madžarskimi pedagoškimi ustanovami. Izpostavljamo časovno in vsebinsko opredeljene ter usklajene temeljne naloge za leto 2008:

Specifični tradicionalni vsakoletni Seminar slovenskega jezika in kulture na podlagi meddržavnega bilateralnega programa sodelovanja z R Madžarsko – Sporazum med RS in RM o sodelovanju v kulturi, znanosti in izobraževanju – 5-dnevni seminar od 23. do 28. junija 2008, v Novem mestu, *vabljenih do 20 porabskih učiteljev in vzgojiteljic* (organizator ZRSŠ z zunanjimi sodelavci). Tradicionalni jesenski dvodnevni izobraževalni seminar v Monoštru za učitelje in vzgojiteljice v porabskih in avstrijsko-štajerskih VIZ-ustanovah – 28. in 29. november 2008, *vabljenih do 25 udeležencev* (koordinatorski ZRSŠ, izvajalec

Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik, FF Ljubljana).

Štiri 4-urna strokovna izobraževanja – pedagoške delavnice za porabske učitelje in vzgojiteljice: 24. januar, 20. marec, 15. maj in 25. september 2008, *vabljeni porabski pedagoški delavci* (koordinatorski in izvajalec ZRSŠ).

Zimska šola v naravi na Rogli – 28. februar do 4. marec 2008, *vabljeni učenci OŠ in gimnazije iz Monoštra, ki obiskujejo pouk SJ – 30 učencev in 2 učitelja* (koordinatorski ZRSŠ). Vabljeni so izključno samo učenci obeh monoštrskih OŠ in gimnazije – po predlogu učiteljice Irene Fasching – ki obiskujejo pouk slovenskega jezika in so za učenje visoko motivirani.

Strokovno-poučne ekskurzije po Sloveniji za učence nižjih razredov OŠ – *enodnevne ekskurzije v maju 2008* – in učence višjih razredov OŠ ter gimnazije – *tridnevne ekskurzije po Sloveniji, april-maj*

2008 (vsebinska priprava, koordinacija ZRSŠ).

Jezikovne počitnice na OŠ Cirila Kosmača v Piranu za učence 5. do 8. razreda OŠ in gimnazije, od 10. do 17. julija 2008, *vabljenih do 40 učencev iz Porabja in domači, piranski učenci* (priprava programa, koordinacija ZRSŠ in Zveza Slovencev, izvajajo učitelji OŠ Piran).

Kulturni dan za vse porabske učence in učitelje ob slovenskem kulturnem prazniku v Monoštru; 8. februar 2008, kulturni program, srečanje (šole, DSS in ZRSŠ).

Spomladanski in prednovoletni kulturni dan v Mariboru – april, december 2008 – na obeh ogled gledališke predstave v SNG; vabljenih 50 porabskih pedagoških delavcev in učencev zaključnih razredov OŠ in SŠ (priprava in koordiniranje programa ZRSŠ).

Srečanje z izbranimi slovenskimi literarnimi ustvarjalci v okviru Bralne značke: nastopi,

pogovori s pisatelji na posameznih šolah – april-maj 2008 (Zveza Slovencev in ZRSŠ).

Glede na vsakovrstne potrebe vrtcev in šol in v dogovorih z njimi bomo ažurno skrbeli za: slovensko otroško in mladinsko periodiko, za učbenike, strokovno in leposlovno literaturo, za učila, kvalitetne igrače, didaktične pripomočke in še kaj. Verjamemo, da bodo naši financieri (Ministrstvo RS za šolstvo in šport) imeli tudi letos posluš za naše potrebe, saj ni lepšega doživetja za tistega, ki daje, kot so žareče otroške oči ob novi knjigi ali igrači... In dobro vemo, da si porabski vrtci in šole veliko tega, kar smo jim z veseljem podarili, same ne bi mogle privoščiti. Učitelji in vzgojiteljice pa se – to je naša srčna želja – naj s pomočjo vsega podarjenega trudijo, da se bo v šolah in vrtcih slišalo vse več slovenskih besed – iz ust njih samih in učencev. Le tako ves naš skupen trud ne bo zaman...

Valerija Perger

Nove knjige

ZBORNİK SOBOŠKEGA MUZEJA

V baročnem salonu, enem najlepših prostorov soboškega gradu, je bila predstavitev Zbornika soboškega muzeja, in sicer dvojice 9.-10. številke.

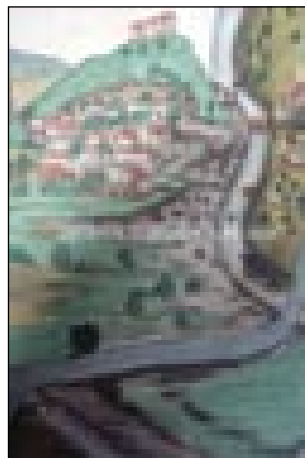
Za uvod v pogovor o novi številki zbornika je direktorica Pokrajinskega muzeja Metka Fujs izrazila zadovoljstvo, da ima ustanova končno urejen pravni status. »Pravno formalno je muzej organiziran, kar je dober občutek,« je poudarila in naštel nekatero pomembno dejavnosti v lanskem letu. Nadaljevali so s proučevanjem arheološkega gradiva s trase bodoče avtoceste, sodelovali tudi z Gornjo Radgono pri stalni zbirki in razstavi o mostovih čez Muro, sodelavci muzeja sodelujejo pri pisanju zgodovine Prekmurja, »in glejte, tudi ta čudovit kristalni lestenec smo obnovili in nam danes sveti prvič,« je povedala direktorica Metka Fujs.

Dvojno številko zbornika je predstavil nov urednik mag. Franc Kuzmič. Povedal je, da je publikacija obsežna, kajti ima kar 280 strani, natisnili so jo v 600 izvodih, dvanaest avtorjev je napisalo šestnajst prispevkov, med

katerimi je eden iz zapuščine že pokojnega raziskovalca.

Andrej Hozjan je avtor prve razprave Dolnje Prekmurje v jožefinski vojaški izmeri 1784 in pomen vira za raziskave tedanjega prostora med Rabo in Muro. Razprava je naravno nadaljevanje avtorjevega prispevka iz 8. številke Zbornika soboškega muzeja. Sašo Radovanovič piše o štajerskem delu Pomurja v 16. in 17. stoletju. »Reka Mura je na delu, ki teče po ozemlju Republike Slovenije, dolga stoletja predstavljala mejo med deželo Štajersko in kraljevino Madžarsko. Najbrž je prav to dejstvo vplivalo na doslej nepopolno ali pomanjkljivo raziskovanost zgodovine ob reki Muri, pa tudi reke same, saj se gradijo za oba bregova hrani deloma v avstrijskih, deloma v madžarskih arhivih,« poudari avtor. Škof Jožef Smej se ukvarja s pomenom najstarejše bogojanske matične knjige, »gre za matriko župnije Bogojina, najstarejšo v Prekmurju... Pomena matrike so se zavedali vsi bogojanski župniki od Matije Pavla Tusiloviča do sedanjega župnika dr. Stanislava Zvera.« Iz zapuščine

pokojnega Viktorja Vrbnjaka je obsežen tekst Prekmurje po prvi svetovni vojni. Kratak pregled odlokov in zakonov v zvezi z jugoslovansko agrarno reformo,

izvedeno med obema svetovnima vojnama, je prispeval Attila Kovács. Vsebinsko nadvse zanimiva je razprava Slavice Tovšak Sodstvo 1945 1952 in sodne represalije, povezane s kmetom združnikom v severovzhodni Sloveniji. »Že v letu 1945 je nova, revolucionarna oblast v Sloveniji namenila sodiščem posebno vlogo, ki je bila evidentna pri njenem aktivnem sodelovanju v boju proti razrednemu sov-

ražniku. Obravnavanje sodnih procesov v takšnem kontekstu je bilo značilno za obdobje med leti 1945-1952. To je bil čas znanih sodnih procesov proti industrialcem, obrtnikom, kmetom, delavcem, duhovnikom, redovnikom, pripadnikom ilegalnih skupin in podobno,« podčrtuje avtorica razprave. Redovni duhovniki, ki so bili rojeni ali so umrli na območju sedanje murskosoboške škofije, je razprava Vinka Škafarja, medtem ko Jelka Pšajd predstavlja zbirko lončenih izdelkov v lončarski vasi Filovci: »Za potrebe razstave v Lončarski vasi v Filovcih je bilo poleti 2006 zbranih oziroma darovanih 54 različnih kosov lončarskih izdelkov, ki so na ogled v prvi cimprači - Lončarjevi hiši v Filovcih.« O domoznanstvu kot nenehnem procesu raziskovanja in obdelave piše Franc Kuzmič: »Jožef Košič je bil prvi znani avtor, ki se je z domoznanskega vidika lotil prikaza Prekmurja, in sicer v delu z naslovom O vendeških Totih na Madžarskem... Tako je bil Košič prvi na tem območju in področju, ki je sestavno opisal ljudsko živ-

ljenje in kulturo dela svojega naroda, po besedah dr. Vilka Novaka celo prvi Slovenec.«

Branko Kerman piše o arheološkem sondiranju na gradu pri Gradu na Goričkem v letih 1997 in 1999: »Med srednjeveškimi arhitekturnimi ostalinami, ki smo jih sondirali v letu 1997 in 1999 in izkopalni na grajski stavbi pri Gradu, izstopa odkritje temeljev zidu stavbe na severovzhodnem delu grajskega platoja in odkritje temeljev okroglega stolpa, ki je stal ob jugovzhodnem delu gradu.« Jasmina Ritlop predstavlja zbornik z gradivom simpozija o Josipu Benku; Helena Ložar - Podlogar objavlja Nekaj misli ob knjigi Anton Trstenjak: Slovenci na Ogrskem; Vinko Škafar predstavlja zbornik Medjimurje v drugi svetovni vojni; Franc Kuzmič na kratko piše o publikacijah Andreja Hozjana in Janka Kleibencetla ter obvalja bibliografijo Matije Slaviča. Pomenljiva je bila napoved na predstavitvi, da ima urednik že gradivo za 11. številko Zbornika soboškega muzeja.

E. Ružič

Dve organizaciji vküper za paut

Lani 21. decembra so »tami-naule« meje, pá se tam leko pelamo prejk v Slovenijo, gde se škemo, če mamó za

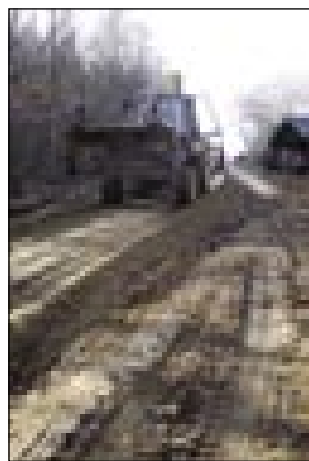
naprajlo. Zdaj, gda bi se leko pelali prejk, ka smo tak fejst čakali, zdaj smo se pa za volo pauti nej mogli. Na začetka

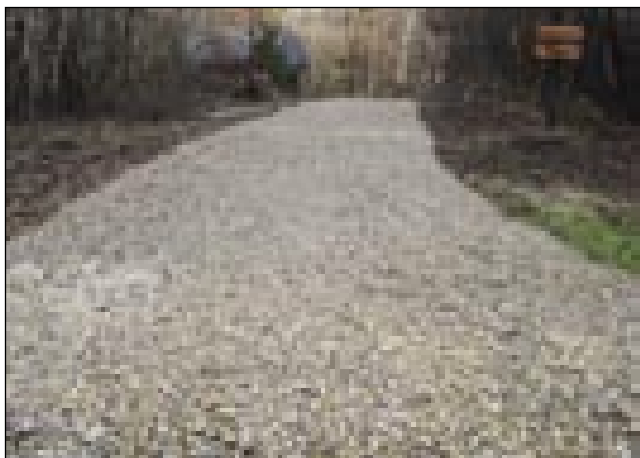
Andovčani pa Budinčani pri nauvoj tabli

tau paut. Andovčani smo tó sploj fejst čakali te den, gda se meje zbrišejo. Sploj pa zato, ka več kak deset lejt smo odpirali mejni prehod, dapa vsigdar samo za en den, če smo meli kakšne prireditve. Pa leko povejmo, ka je tau začasno odpiranje nej bilau fal. Za eden den smo mogli plačati stau gezero forintov. Dapa itak smo odpirali, zato ka se je tau splačalo, če ranč nej v pejnazaj.

Gda je tau naša andovska

Med delom

Po tej pauti se že leko pela z autonom tó

manjšinska samouprava zvejdla, ka se meje odprejo, je napisala edno pismo lokalni samoupravi, naj paut popravijo tam pri meji, zato ka se ovak z autonom nede moglo pelati po njej. Žau, do 13. januara se je tau nej

januara, gda smo v Budinci bili na ednoj prireditvi, nejsmo meli pet minutov, gda bi se nej žaurgali nam vaščani za volo pauti. »Gda te delali paut? Gda mo se leko z autonom pelali prejk? Če kaj trbej, te povejte, pa mo

pomagali.« Tau sam poslušó cejli večer. Te sam se tak odlaučo, ka tau dja več nemo poslušó tadala. Drugi den sam vküppozvau člane manjšinske samouprave Andovci pa člane Porabskega kulturnega in turistčnoga društva Andovci. Tam smo se vsi strinjali s tejm, ka nika moramo naprajti s tau putjauv, zato ka etak je tau cejloj vesi sramota.

Tak je bilau, drugi den, 13. januara, v nedelo, smo se člani dve organizacij na meji srečali, pa smo vcujstajni paut vöpućati. Zato ka je tak vküpzaraščena bila, ka se je z autonom nej mogo prejkpelati, samo tak, če so vejke celji auto dojpoškrabale. Kusto drejvge smo z motorno žagov vözožagali, drugo pa s tapačami pa s šnickari vöspucali. Ka je bola tenšo bilau, tisto smo včasín tazažgali. Nejsmo ešče dugo delali, gda smo gnauk samo zaglednili, ka iz Budinec niša banda dé.

»Leko vam kaj pomagamo?« so kričali že audalič.

»Tašo ranč ne pitajte, vejpa v tašom grmauđji smo, ka se ranč vö ne vidi-mo!« smo jim pravli.

Spravoga smo mislili, ka se samo hecajo, dapa nej. Vcuj so stanili pa z nami vret so delali. Tamta so se pripelali z malim fičekom Jože Nemeš, pa kak so nas zaglednili, so oni tó včasín stanili. Vö so staučili iz autona pa so etak kričali nam: »Szervusztok, magyar barátaim!« Že več kak osemdeset lejt so stari, dapa z nami vret so delali oni tó. Tak velki ogenj smo naprajli, ka se je ešče vejn iz tretje vesi vido. Prinesli smo s seuv malo piti tó, nej ka bi pri ognji vöpusenili. Že skurna konci, gda smo ranč būdinsko vino koštavali, pa smo se segrejvali pri ognji, gnauk samo nekak etak pravli:

»Dobro, ka smo zdaj tau

O, TA MEJA

Mi smo na Gorenjom Seniki 20. decembra slobaud vzeli od granice. Na mejnom prehodi Gorenji Senik-Martinje je dosta lidi vküpprišlo. Cariniki, graničarge, mejni policisti, vsi, steri so na tej meji služili. Bili so veseli pa žalostni tó, ka do se eni zdaj daleč mogli v službo voziti. Prišli so župani, novinarage... Gda smo poslušali obadvej himni, sam kumik vörvala, ka je vse tau istina, ka se dogaja. Rampe so oprli, zastave so dojvzeli, lüstvo je samo gledalo, ranč rejč nam je nej prišla na lampe. Pri govoraj smo ešče itak vsi stali vsakši na svojoj strani. Te je pa gnauk samo generalni konzul Drago Šiftar pravo: »Vej pa pridite vküper, več nega meje, ka bi nas laučila.« Ranč v paunaući so rampe rejsan odstranili. Evrop-ska himna se je spopejvala v madžarskom pa slovenskom jeziki, dosta lidam so se rosile oči od veselja in sreče.

»Če bi tau leko vidli naši dejdeki, naše babice,« mi je napamet prišlo. Nej gnauk so mi stari oča pravli: »O, ta meja, zakoj je tak sigurna (stroga). Ne smeš sploj taprejk na drugo stran gledati!« Tau je istina bila. Pokojna Gretala so gnauk okapali na njivi, stera je pauleg granice bila. Malo so se na motikin štio naslonili, ka bi si malo spočinauli, zdenili, ka so že starejši bili. Sodak je včasín prileto s pükšov, spico je v nji podržo pa se je drau nad njimi: »Ne smejte taprejk gledati!« je kričo. Oni so vrnau tak stali, ka so tadoj po granici gledali, v tisto smer, gde so Žužini doma bili, steri so prva tó k našoj vesi se držali. Gretala so nej dobro vogrski znali pa so ma pravli: »Buta szeme nincs határ.« (Za butaste oči nega meje.)

Gda so sodacke kakšo razijo meli, se je nej štelo, če je pavar delo emo na njivaj ali v lesej, je nej mogo titi na svoj grünt. O tej granici, ka se je godilo na njej pa zavolo njé, bi se leko knjige pisale. Ka vse je té narod mogo vöprestat, čüda, ka ešče živemo. Zatok mi je žau, ka so tau, ka nejga več meje, naši starci nej mogli zadobiti. Vü pam, ka de nam zdaj baukše, sploj pa naši mladini. Sorodniki, pajdaši, sausedge leko v miri živemo. Baug ne daj kakše nevole, dapa če bi se dun zgodila, si leko ležej eden drugomi pomagamo. Leko mo vküper v žalosti pa v veselji tó.

Vera Gašpar

vöspucali, vred vzeli, dapa če se stoj iz Slovenije pripela, ranč nede znau, kama, v štero ves se je pripelo.«

»Tau je istino,« smo se škrabali vsi po glavej.

»Telko časa ešče mamó, ka tau tablo napravimo,« je pravo Zoli, steri je tišlar.

Tak je bilau, edni so šli lese-no tablo delat, mi drugi smo pa »skrb« meli na ogenj. Naj samo tak zaman ne stojimo tam, meni je napamet prišlo, ka bi bilau, če bi gor-pozvau šalovskega žüpana pa ga proso, če bi nam leko pomago v tejm, ka bi šaudar dau pripelati na paut. Zaman je paut vöspucana,

če je blatna pa globki šanci so, vozti etak se po njej ne more. Gda sam ma tapravo, ka škem, včasín je pravo, ka tau nej problem, pa se tau dá rejšiti, vejpa oni so v tem tó zainteresirani.

»Do konca kedna de tam šaudar, pa se leko paut napravi, mi vam pri tejm leko pomagamo,« je obečo.

Te čas so tablo tó naprajli pa gorprinesli. Že samo tau bilau znak, ka go gorpostavimo.

Vü pam, dočas ka te novine vöpridejo, se šaudar pripe-la, paut se že tó napravi, pa mo se leko vozli po njej.

K. Holec

OD SLOVENIJE...

Danilo Türk na forumu zaveznitvo civilizacij

Predsednik republike Danilo Türk, ki se je v Madridu udeležil dvodnevne prvega foruma Zaveznitva civilizacij, se je ob robu srečanja sestel s finsko kolegico Tarjo Halonen, generalnim sekretarjem Sveta Evrope Terryjem Davisom ter nekdanjo visoko komisarko ZN za človekove pravice Mary Robinson. Türk je sicer nastopil na plenarni seji prvega foruma Zaveznitva civilizacij. Kot je dejal, je primerno, da srečanje poteka v španski prestolnici, saj je dragoceni primer mirnega sožitja različnih ver in kultur v srednjeveški Španiji nekaj, kar v globaliziranem svetu nujno potrebujemo. Zaveznitvo civilizacij je bilo pod pokroviteljstvom ZN ustanovljeno leta 2005 na skupno pobudo španske in turške vlade.

V političnem prostoru se po odhodu poslancev SNS obeta nova stranka

Pred dnevi je prišlo do razkola v Slovenski nacionalni stranki, saj so jo zapustili trije njeni poslanci, Sašo Peče, Barbara Žgajner Tavš in Boštjan Zagorac. Odhod poslancev iz stranke in njene poslanske skupine je po Pečetovih besedah posledica »naelektrenega« vzdušja v stranki, ko poslanci zaradi vplivanja na posamezne odločitve niso več mogli opravljati svojega dela. Na odločitve predsednika SNS Zmaga Jelinčiča naj bi namreč vplival predsednik vlade Janez Janša. Sašo Peče, Barbara Žgajner Tavš in Boštjan Zagorac so nato v Mariboru skupaj s somišljeniki, med katerimi je velik del članstva mariborskega odbora SNS, ustanovili društvo Slovenska lipa. Društvo naj bi do pomladi preraslo v politično stranko.

»Po potaj očo pa staroga očo«

Lani vleta so se odprle varaške terme. Istina, ka – kak so pravli prejdnji – najbolje računajo na avstrijske goste (tau se vidi po tejm tō, ka vse majo napisano v nemškem geziki), je zadnje čase več Slovincov tō najšlo tau nauvo kopališče (fürdő). Med njimi sta bila gospaud in gospa Ksilak iz Serdice na Goričkem, steriva sta en keden bivala v hoteli Lipa, se ojdla kaupat v terme, si poglednila Somboteu pa porabske vasi. »Če na dopust (szabadság) neščeš daleč iti, moraš itak v takšno mesto iti, gé te nišče ne najde,« pravi vsigdar nasmejani gospaud Herman. »Vsakomi, steri me je pito, kama ideva, sam pravo, neva daleč, ali neva doma.« Za tau, ka sta zakonca na začetki januarja prišla v monoštriske terme, sta mejla ejkstra razlog. Tü v Monoštri sta svetila 30 lejt poroke, na svečanost v restavraco Lipa so prišli vsi trge mlajši tō. »Rano sva se ženila, žena je eške trno mlada bila pa tüdi ges,« mi da na znanje, ka kakoli mata že diplomirana sina pa hčer, sta ona eške tō mlada. Gospaud Ksilak pravi, da ma je Monošter blüzi, ka se je njegov oče v Monoštri včiu za šnajdera (sabaul) pri nemškem majstri. Tau je bilau v časi bojne od 1942. do 1945. leta. »V vogrsko šaolo je odo, tak ka se je navčo kak nemški tak vogrski. Celau je znau, kak se vogrski reče ringišpil, znači, ka se je dobro navčo. On je svojo mladost tü preživo. Spiciklinom se je iz Kuzme sé vozo. Tü njemi je tetica živela, ali itak se je dosta domau vozo. Na konci bojne je majster bejžo pred rusko vojskov.

Od Serdice do Monoštra

Oče je pa domau v Kuzmo prišo. V Kuzmi so ga včasini Rusi lovili, tak je te odišo v Maribor pa je partizan grato. Tetica njegva je v tisti nesrečni zgodbi 1956. leta zgibila v Budimpešti svojga moža pa edinoga sina. Tak ka se je te kontakt zgübo. Ne vej, gé bi atino tetico isko tü v Monoštri. Vej, samo, ka ji je bilau ime Trejza.« Gospaud Ksilak je šeu po sto-

dopust. Vsi ti pa ščejo malo odkrivati okaulico. Hvala baugi, meje več nejga, tau dosta pomeni. Tak de te kaut, gde so slovenske vasi na Vogrskom, tüdi zanimiv (érdekes) za goste. Tüdi s piciklinom de zanimivo sé priti.«

Ksilakovi pa majo svojim gostom dostavse poniditi. Majo fčele, druge živali, s sterimi se mlajši iz varaša leko špila-

poglednit. »Ges ščem en tak zemljevid (térkép) napravi-ti z Goričkoga v Porabje pa nazaj, na sterom de steza, de paut z zanimivostmi. Na tom zemljevidi de pisalo 'Po potaj očo pa staroga očo'. Te zemljevid de gor na interneti in tau de del turistične ponudbe, ka vsi, steri do prišli k nam na Goričko, do se leko kauli pelali, kaj vidli pa doživeli.«

Zakonca Ksilak sta 30. obletnico poroke praznovala v Monoštru

Gospaudi Ksilaki se je v termaj vidlo najbolje tau, ka je dosta zelenjé, je vse čisto, nejga gužve. Samo če bi bar nekaj slovenski gučo.

»Znate, mi na Goričkem vsigdar smatramo Monošter, ka je malo slovensko mesto tü. Od inda je tau že tak bilau. Kak sam že pravo, ges mam malo korenjé tü v Monoštri. Te pa razen v Lipi, gé znajo lepau po našem povedati, v

pajaj svojga očo in se je on tō za sabaula vönavčo. »Zženov sva bila 15 lejt v Nemčiji. Tau je bila gorička usoda. Ali miva sva vse, ka sva spravila, domau prinesla. Letos maja bau 15 lejt, ka sva doma. Gda so deca v šaulo šli, te smo se domau prise-lili. Zdaj so pa že fakultete končali,« pravi pa včujda, ka ne razmej tiste Prekmurce pa Goričance, steri odidejo v Avstrijo pa Nemčijo pa svoje mlajše ne navčijo slovenski. Ksilakovi doma majo delavnico, v šteri trgé šivajo. Zadnje štiri lejta se spravljajo s turizmom tō. Njini apartmaji se zovéjo Čebelji (Fčelin) gradič. Majo štiri apartmane za 15 lidi, če je pa sila, s plus postelami za 20 lidi. »Prejk interneta je gnes svejt mali grato. Irci, Angleži, Španci, Francozi odijo k nam na

jo. »Ges sam čebelar. Že moj dejdek je meu fčele, tau je nikak v krvi. Moja dva pojba sta tü čebelara. Mamo 80 rojov, kaptárov, kak vi tau bole pravite. K nam leko pridejo lidgé pa tau vse vidijo. Vsakši dobi svok krščak, tak ka ga fčele ne spikajo. Rojtü goraopremo, doživijo notranjost med včelami, Vidijo mlade fčele za lego, trote, matico. Leko med sprobajo, medico pijejo. Kauli kuče mamo birke, zavce, kukaušši, kokaute, steri so na frajščino püščeni. Za varaško deco je tau fanj pa lepo.« Gospaud Ksilak pa žena sta zadnji den dopusta vöponücala za tau, ka sta z Martinom Ropošom, steroga sta spoznala že te, gda je župan biu na Seniki, šla kauli po Porabji, po naši vasnicaj pa sta si zamerkala, gde ka je za

termaj nikoga nega, ka bi slovenski znau gučati. Tudi napisi so vsepovsedi samo v madžarsčini in v nemščini.«

Gospaud Ksilak pravi, da ji je na tau opozoro tō. Če prej ščejo meti slovenske goste, do se mogli potruditi. Pri napisaj je pa predlago eške slovenščino pa angleščino.

»V termaj niške ne zna slovenski. Tau je nej fanj za takšno obmejno mesto, gé itak slovenska manjšina živé. Gé se Slovenci, bar Goričanci čütimo, ka je tau malo tü naš varaš. Zdaj, ka več nega meje, se lidgé morajo pa nazaj vküpzmejšati, kak je tau inda bilau.«

Ka se je njima z ženauv rejsan vidlo v termaj, kaže tau tō, ka je za hčer pa zeta že rezerviro termin.

M. Sukič

Lepau je gé tau delati (2)

Tau ge njim nigdar ne bom mogla zavaliti

Micko Svetec ste v prvom tali našoga pisanja leko spoznali kak predsednico Društva porabski penzionistov pa aktivno kulturno delavko. Če gli je v penziji, dela od apriliša do decembra v varaškem muzeji, gde skrb ma na razstave, pomaga gostom, če trbej, jij vodi tó. V drugom tali go notpokažemo kak gazdarico, kújarco, stera zatok vsigdar mora najti čas za držino tó.

• *Pri varašnji-slovenčarski pevkaj si ti najbola mlada. Pa dójn tak vidim, vse duže vse bole, ka té ženstje fejs dajo na tvojo rejč. Tau trno velko poštenjé mora biti do tébe, ka nej?*

»Ja tau je rejsan tak. Tau sam ge že dostakrat sama tó mislila pa pravla sestri ali kolegici v muzeji, ka ge ne vejim, ge sam njim nika nej velkoga včinila nigdar nej, pa une namé li tak majo pa me tak poštújajo. Gvúšno, ka sam ges njé nej tak poštúvala. Tau je rejsan tak gé, kak praviš. Gda kaj pitajo ali če Marija, naša mentorica, kaj pitajo, včasik namé povejo „Micka, ka ti povejš?“. Dobro, če kašno slovensko knjižno rejč dér ne razmejo, povejm, ge vse tó ne znam. Té, gda sam mejla obejdvé nogé operirane, sam doma bila, sam rejsan dugo nej odla z njimi spejvat. Pa leko bi prišle une namé gledat, ka bi vkúp dale penaze na probi, bi kaj kúpile pa bi mi eno dveje vse prinesle, štere so bola pauleg gé. Liki nej! Vsakša je ejkstra prišla. (Pa se je Micka od radosti razdjaukala.) Ge ne vejim zakoj, tau ne vejim povedati. Tau ge njim nikdar ne moram zavaliti, zat' ka tau sam ge nej vrejdná gé, kak une namé majo.«

• *Si mlada penzionistka etak ešče delaš v muzeji, spejvaš pri varaški ženskej, si predsednica penzionistov. Kak pa zandolejš z doma-njim delom kak vertinja?*

»Ja, mam doma tó delo. Prvin sam večkrat čüla: *Gda sta prej dva upokojenca doma gé, a, dja ka pa tistiva dva talejra prej tá zaperem.* Dapa zdaj

vidim, ka sta tau nej samo tistiva dva talejra. Če škeš kaj meti v talejri, té moraš zatok nika drúgo tó zgrditi. Tau leko povejm, ka za moža volo bi nej tak fontoško bilau, ka bi ge zdaj vsakši den kújala. Če sam ge nej doma, un kakoli sújo

bi tá zo. Depa ges ne morem tak, če ge delat dem pa večer domau pridem, té meni trbej nika kújano. Tak, ka ge bola kújano želej, ešče bola leko povejm, ka zavolo sébe kújam kak za moža volo. Vsakši den moram kújati, na, če tašo kaj kújam, ka je baugše gé, če na drúgi den ešče tó segrejva človek, tisto na dva dni.«

• *V tau velkom rami tú maš delo.*

»Tau je pa nej pitanje gé. Cejlo leto od sprtolejtke sam nej doma cejli dén pa na konci kedna tó nej. Če v soboto delam ali v nedelo, té ge nika ne pospravlam, ge té samo kújam pa pečem, zat', ka tisto je meni malo cajta gé, tisti eden dén. Ge sam že nej tak aktivna, ka bi leko ešče pospravlala pa ne vejim, ka vse naredla. Na dobro, če pralni stroj nut zakapčim, tisto zat' ešče tá dé, liki ovak drugo ge več ne zandolejm. Tak, ka gda gnauk gesen sé pride pa sam cejlo leto nej doma gé, te mi je že nej vseedno pa te sam že dostakrat čemerasta. Tak, ka dostakrat mauž ranč nika ne guči, samo kraj dé, ka

ma že pozna, ka je že vse zatau gé, ka sam cejlo leto nej mogla nika nej ta obrediti.«

• *Ka pa mlajši? Šegau maš prajti, ka mlajša maš doma pa pá trbej titi z daumi.*

»V Krmedini je gé sin pa un na konci kedna vsigdar pride, če v soboto ali nedelo. Vsigdar tak pride ali pa pridejo vsi, gda sam ge doma, če njim nej trbej delati. Una dela tó v soboto ali nedelo, je v blagajni na železniški postaji v Somboteli, un pa tó dostakrat mora delati više redni vör. Tau se ma spoj ne vidi, gda un pride, ka té ge moram delati. Tak, ka če leko, vsigdar tisti den pride, gda

sam doma. Zdaj pozimi, ka sam do aprila doma na konci kedna tó, zdaj največkrat v nedelo pridejo domau. Potistim pa tak te pride, gda se leko srečamo. Ge njim skújam pa spečem. Če smo mi kama šli na nastop, tau ne morejo povedati, ka so doma kaj nej meli. Zat' mi pa tau tak žmetno spadne zdaj že, ka ne morem tak z daumi titi, ka bi doma nej gotovo bilau vse. Ge se ne morem straustiti pa njati doma, no, vej nika najdete, nej. Tau gvúšno, ka tisti en den od glada bi nej fertig bili. Depa ne morem. Tak, ka če sam večer dugo gor ali zranka rano stanem, depa naj majo doma. Te dem mirno z daumi, če doma majo vse pa naj ne gučijo, ka ges ta dem, ka njim ne dam, ka njim trbej.«

• *Ka najraj djej držina?*

»Mauž Zoli un je nej tak aklavi, depa mladi uni zat' že bola. No, zat' tau tó ne morem povedati, ka bi tašno ne vejim kašo ejkstra kaj želeti. Naj bau domanjo gesti. Uni tó pečeno majo bola raj, kaše bukta ali kolač, tašo bola indašnja pa nej tau namazano. Svetki, tau je drugo.«

• *Micka, zvójn pečenoga, kaj indašnja djesti ešče šegau maš spravlati?*

»Ge sam se doma na Gorejnjom Seniki dosta kaj navčila od stare babice, ka meni moja mama rano mrla, ka je... (Zdaj je pa té žalosten djoj prišo naprej, na koj se niške ne čüdiva.) Ja, zdaj eto vrnau mam Klara, ka ti ščem vrezati te dinski kaup. Gnes sam mejla gobe pa rižo, pa nama je te kaup že više biu. Ka je naša mati delala, tisti je baugši biu, gvúšno istina. K ajdovomi rajomi kaupi smo doma vsigdar djeli vcuj mlečno kapüsto. Ge zdaj tó delam kukarčne žgonke pa tak dejem nutrik v mlečen kafek kak doma. Ja, kújam dostavse taše.«

• *Če telko vse opraviš, gda delat odiš, ka pa zdaj, gda si štiri mejsece doma?*

»Tak leko ta zapravi cajt, ka človek sam na sebé čemerén gé. December, tau že naprej vejim, tisti je spoj nika nej vreden, ge sam na svetke tak trüdna, kak pes. Med božičom pa med nauvim letom, tisto je malo baugše gé že. Gda pride silvestrovo pa nauvo leto, tisto že baugše gé. Te potistim si njam cajt, ka zdaj pa tau nej istna, ka nemam en par dni, ka si ge zdaj vö počinem. Teuko je, ka vsakši drúgi dem moram titi v Varaš, ka v muzeji tó kaulik poglednem. En den ge dem, en den kolegica de, zatau ka de kurjava s plinom, pa morava pogledniti, če je vse vredi. Zdaj, če gnauk moraš z daumi titi, tak leko povejm, ka mi je že pau dneva odišlo. Tak delam, ka v bauto tó te dem, naj mi na drugi den nej trbej titi spoj nej z domi. Zdaj etašnoga ipa v januara tašne delam, ka znautra v ižaj leko delaš, ka v omaraj maš. Zdaj, gda že bola slabo vidim, zdaj že večer pri posvetji tó zaman, tisto že tó nika dosta nej vrejdnó. Tak poznam sama sebe, gda sam bola tak aktivna, te moram delati, ka mam tašne dneve, gda leko dosta obredim. Tisto mi dobro spadne, depa gda samo tak ta zapravim den, te sam sama na sebé čemerna.«

Klara Fodor

... DO MADŽARSKE

Posodobitev železniške proge Sopron-Monošter

Med prioritetnimi razvojnimi nalogami je posodobitev železniške proge Sopron-Monošter. Strokovna komisija GYSEV-a je pred kratkim sprejela načrte za 35-milijardno naložbo, v okviru katere bo obnovljena in elektrificirana proga, v Sopronu bo zgrajen podvoz, v Szombathelyu pa nadvoz. Po modernizaciji proge bodo vozili vlaki s 120-kilometersko hitrostjo. Leto 2008 je namenjeno pripravi finančne konstrukcije projekta, pri katerem bo večina sredstev iz kohezijskih skladov Evropske unije. Konkretna obnova proge se bo začela leta 2009. Po načrtih naj bi se končala leta 2010.

Predsednica parlamenta v Turčiji

Katalin Szili je 16. januarja obiskala Ankaró, kjer se je srečala s turškim kolegom Köksalom Toptanom. Po obisku je MTI izjavila, da se bodo jeseni predsedniki parlamentov Madžarske, Nemčije in Turčije sestali v Peču, kajti kulturne prestolnice Evrope bodo leta 2010 madžarski Peč, nemški Essen in turški Istanbul.

Programi, prireditve

• 25. januarja ob 17. uri bo v Monoštru v Slovenskem kulturnem in informativnem centru premiera Mladega porabskega gledališča. Avtor in režiser igre z naslovom Rdeča kapica preveč je Milivoj Miki Roš. V programu bodo nastopili otroški pevski zbor DOŠ Gornji Senik ter harmonikarja Benjamin Sukič in Patrik Bajzek.

• 26. januarja bo skupina pustnih šem iz Sakalovcev in Slovenske vesi predstavila pustne običaje v vasi Halastó. Pridružili se jim bodo tudi nekateri z Goričkega, med njimi tudi Gorički lajkoši. V večernem gala programu bo nastopila sakalovska folklorna skupina.

• 2. februarja bodo v Slovenskem kulturnem in informativnem centru priredili tradicionalne porabske kolone.

Karel Holec: Andovske zgodbe

STAVIVA SE!

»Djuši, pomalek dolaspadne snejg, ka vraga čakaš, že davnik bi zorano njivo mogo meti. Ti pa tū v krčmej ločeš,« pravi Franci pa škriklil drugim, šteri se pri pulti naslanjajo.

»Ti š meni zapovejdo, gda mo dja orau, tašo je ešče svejt nej vido. Dja sam že davnik orau, gda si ti ešče plenice noso na riti,« se čemerijo Djuši. »Krčmarica, daj meni ešče edno posanco vina, vendar nedo tej vozgrivi meni zapovejдали. Dja, če škem, eden den eden hektar gorzrodjem, dapa zdaj neškem, vej zranja.«

»Ka ti zrodješ?« ga vleče tadalala Franci. »Tak malo njivo maš kak eden prt, pa go itak več dnevov rodješ. Pa ranč bi prvin nej mogo, zato ka tašoga konja maš, šteri tak vögleda kak strbék. Če bi krejši veter pofudno, s kauci vret bi ga odneso,« pa z rokami enga zamajütne, kak če bi rejsan spiš prišo.

Djuši so tak redečo glavau dobili od čemeraj kak prpou, vino so gorpognali pa naj vsakši dobro čüje, gor so stanili od staula. »Es poslušaj, ti nežitavan. Leko, ka je konj nej najvekši, dapa več mauči ma kak pet bikauv. Pamet pa več od taši somarov, kak si ti,« pa s palcom proti njega kažejo. »Zranja, gda š ti ešče naus v riti emo, dja mo te že orau, pa gda podnek zvaun vdari, že de vse fiksum fertik. Za tau se leko staviva. Če neda tak, leko prideš po ženo, pa eden mejsec de pri tebi. Tak si stari ladjen. Če pa zrodjem, te pa ti prideš eden mejsec k meni slüžit. Drži rokau,« kričijo Djuši.

Franci je ešče nika sto prajti, dapa nej mogo vözdjaklati. »Stavila sva se,« pravijo Djuši, primlejo posenco vina, dojpoženejo, kolapoš na glavau vsečejo pa se dvere že zalapnejo za njimi.

V krčmej je taša tijoča gratala, ka se je ešče vejn mišica čüla, štera se je kauli posenca vina nosila.

»Žena redno zabejli konja, zato ka va zranja orat šla,« pravijo Djuši ešče prvin, kak bi prejk praga staupili. »Če do podneva ne zrodjem, te, š üšla od rama.«

»Ka, teba se je vcejlak zmejšalo, ali več si pijo, kak bi trbelo,« pravijo Marica. »Če orati škeš, te idi pa polagaj, ti si gazda, nej?«

»Sejdi samo na riti, vej že tak velko maš kak edno peč,« se čemerijo Djuši, pa dejo polagat.

Zazranka, ranč ka samo sveklau gratalo, Djuši so že vanej na dvauri bili. Konja so polagali, kauce so mazali. Gda so s tejm zgotauvili, te so v künjo šli pa so si eden velki špejk vrezali.

»Dja tū moram djesti, nej ka bi odnemogo do podneva,« pravijo ženi pa si masne lampe zbrisejo v rovak.

Gda se je sonce više goštje zdignilo, pa po brgaj je že na ves svejtilo, Djuši so že fejst švicali. Pa nej samo oni, liki konj tū. Vnoči je hladno bilau, za volo tauga sta obadva tak vögledala, kak če bi se kadila. Pa ranč tak friško zorana zemla tū. Gda so en red vöpognali, na oglauntjaj so vsigdar malo stanili, pa so si počinili. Ranč so počivali, gda je saused vöstanano na podaukne pa njim pravo: »Ka mantraš tauga konja, vejpa že stari pa ne lade. Niši pobejg je nej, ka ga tak ženeš.«

»Tebi leko ka nej, dapa meni je,« pravijo Djuši pa s cüglami včesnejo po hrbti konja pa nauvi red začnejo orati. Nejs do-

sta orali že potejm, zato ka je konj nej lado, pa je že po redej večkrat dolastano, zaman so ga z bičom štjukali.

»Ka vraga naj zdaj delam s tejm konjom,« se škrabajo po glavej. Kak etak zmišlavajo, vöpride žena na njivo.

»Če te Baug dau, ne mantraj tauga konja telko, ne vidiš, ka ne lada.«

»Žena, ti se k tauma ne razmejš, ka pa te lobočeš vcuj. Bola idi pa prinesi eden falat kriija pa eden dugi bot.«

»Zaka?«

»Nika ne spitavaj, vlejči si rit domau, pa kak najprvin, poj nazaj.«

Ka vej dla Marica, üšla je domau po bot pa po krüj. Gda nazaj prišla, Djuši so že audalič kričali. »Poj, ka nega časa, že samo dvej vöri je znak, pa ešče trifartala njiv nazaj mam.«

»Dja sam na tau najgeri, zakoj tau tebi trbej,« pravijo Marica gda prejk dajo krüj pa bot.

»Vej š vidla, butasta stara baba.« Djuši krüj na eden špagaut zvežejo, špagaut pa vcuj k bota. Gda tau Marica zaglednejo, na glas se začnejo smejeti. »Tebi se je že rejsan zmejšalo. Zdaj orati škeš ali ribe loviti?«

»Vej ne š se tak smejala, če do podneva nede zorana njiva, tau gvüšno,« primejo bot pa ga gor na konja zvežajo, tak ka krüj pau mejtra pred gaubcom visi. Gda tau konj vpametvzeme, s plügom vred skoči enga pa tak dé za krüjom ka se vse praši za njim.

»Vidiš, stara, tak trbej tau delati. Djesta tū pamet,« kažejo na svojo glavau.

Marica so tak gledali, ka so njim ešče lampe oprejte ostale. Konj je pa samo üšo pa üšo za krüjom, dapa srmak nikak ga je nej mogo dosegniti.

»Tak dé tau, kak če bi s traktorom orau,« se smejejo Djuši. »Če trbej, cejle Andovce

gorazrodjem, nej samo tau njivo.«

Pa rejsan tak bilau, eden za drugim so orali rede, že skur so nej zgotauvili, gda je gnauk samo konj odnemogo. Stano je pa za vraga nej djau eden stopaj nej. Zaman so Djuši kakoli delali.

Marica so te čas na dvorišči stali pa so gledali, ka se na njivi dogaja. Gda so je Djuši zaglednili, so njim začnili kričati.

»Marica, Marica, vzemi vauže pa poj sé, dapa paški se, zato ka že samo pau vöre je do podneva.«

Djuši vauže v roke vzemajo, pa je na ednom kraji vcuj k kauci zvežajo, drugi tau pa v Maricini roke dejejo.

»Ka naj dja zdaj s tejm vauži delam,« pitajo z blejdim.

»Pa ka bi delala, v roke je vzemeš pa š pomagala konji vlejči.«

»Ti namé ne, š za nauro gleda, tau gvüšno. Ka sam dja, govodo ali tvoja žena?«

»Če do podneva se ne zrodje ta njiva, te več rejsan ne š moja žena, liki Francina. Zato ka včera sva se stavila s Francinom, pa poštena rejč, je poštena rejč.«

»Ka si delo? Cejlak se ti je zmejšalo?«

»Žena, zdaj se že zaman žaurgaš, tau je gvüšno. Dapa ka se žaurgaš, dvakrat demo ta pa nazaj, pa smo gotovi. Franci pa pride k nam slüžit.«

Eden čas je Marica samo stala pa zmišlavala, dapa drügo nej mogla ka. Primle vauže pa s konjom vred začne vlejči. Sprvoga je tak vlejkla, ka so vauže vse prašče, dapa tau nej dugo držalo, zato ka se je brž vönalecala.

»Vejš ka, žena, če bi dugši bič emo tebi bi tö tapudežgo enga na tisto velko rit. Zato ka telko ne vlečeš, ka bi se vauže vövtegnile,« pravijo Djuši. Marica je natau nika

nej prajla, zato ka že nika sape nej mejla.

Zaman sta Marica pa konj vlekla, Djuši pa tisko kauce, zvaun je vdaro pa eden red taosto.

Franci pa njegva kompanija že audalič kričijo, gda proti njive dejo.

»Ka je nauvoga, Djuši. Zaurro si ali nej? Leko pelam ženo domau, ali dja pridem slüžit k tebi?«

Djuši se tazmantrano dolasedajo na oglauntje, šapko pod rit deajo pa tak pravijo ženi.

»Dja, ka sam mogo, sam napravavo. Če bi ti bola vlejkla, te bi zgotauvili. Vejš ka, dja te...«

»Nejste zgotauvili,« se veseli Franci, gda vidi, ka je eden red austo. »Dja sam emo istino, ti si zgübo. Tak ka de žena z menov üšla.«

Djuši sedijo v travu, dapa edno rejč ne povejo.

»Čüjo si, Djuši,« pravi ešče gnauk Franci.

»Čüjo sam, čüjo, vej sam pa nej glüpi,« gledajo gor na drüge, šteri so se te čas že kauli nje zbrali.

»Dobro sam čüjo,« pravijo ešče gnauk pa se pod bajüsamime smejejo.

»Zaka se pa te smeješ? Stavila sva se pa si ti zgübo, tau je tak smejšno?«

»Dobro bi bilau, če bi ti prišo k meni slüžit, dapa dja sam tauma dosta bola rad, ka ženo na eden mejsec k sebi vzemeš,« pravijo Djuši, pa od radosti včasim edno nato začnejo füčkati. Gda tak njajo, te tau pravijo:

»Franci, dragi padaš, ti bi meni od tauga vekšo veselge ranč nej mogo sprajti kak tau, ka ženo odpelaš vkraj od rama. Samo telko ti ešče zato povejm. Če smo se stavili, te smo se stavili. Prvin kak bi eden mejsec dolaparteko, nazaj go ne smejš pripelati, če de gronska strejla dojz nebes, te tū nej!«

OTROŠKI

NAŠA ZLATA RIBICA

Svejt je čüdno vküper napravljeni. Lidge ne võrvlejo najbole, ka bi se godili čüdeži.

Depa po drugoj strani bi trno radi bili, ka bi se godili. Te je pa spoj nej čüdno, ka v zlate ribice ne võrvlejo, bi je pa radi meli bar v bližnjom potoki. Pa ništerni ranč ne vejo, ka una rejsan tam živé.

KOUPANJE

Nouro bi si bilou brodit, ka je potok na toum svejti samo zavolo rib, rakov, koratov pa pužakov, ka živejo v njem. Vej je pa potok voda. Vsikši pa vej, ka voda znamenuje žitek. Ja, brezi vode nega žitka na našoj lüboj materi Zemli. Zvün toga pa je voda trno dobra za laditi tejlja v vručom leti. Ja, ja, potok je trno dober za koutanje. Pa je zato nej čüdno, ka se, najbole mlajši, radi namakajo v potoki zlate ribice. Istina je tou tó, ka se v takšnom časi ribe od straja potülijo za kamne pa pod penje. Tam čakajo, ka koutanje ta mine. Istina je tó, ka se zatoga volo malo čemerijo. Depa kak je že povedano, potok je nej samo za stvar, stera plava nut v njem. Na, vej pa človek tó leko plava v njem, ka nej?

Zvekšoga se rejsan največ koupeljo v potoki v leti. Depa vej se zgoditi, ka v zimi tó. Zato pa mora meti človek velko srečo. Ka se njemi takšo zgodi. Depa takšo se zato tó zgodi. Bilou pa je tou v ednoj takšnoj zimi, ka se je na potoki nej naredo led. Mila zima je bila. Ribe so plavale v bistri vodi. Pa z njimi zlata ribica. Ranč so se zaganjale pod moustom, gda je prejk po njem šou eden možakar. Gledó je v vodou. Pa se je dola stavo pa gledó v vodou. Pa je li gledó pa je nej võrvo svojim očam. Gledó je tadale pa li gledó pa neje mogo võrvati.

- *Vej pa zlati rib nega,* - je gučo sam sebi pa tadale gledó za zlato ribico, ka je veselo plavala gor pa doj.

Nikak je nej võrvo, ka je vido. Zato je šou doj z mousta pa na brejg, ka de bliže vodej. Vó je vteguvo šinjek. Pa je eške bliže k vodej stoupo. Pa je eške tadale nej võrvo tisto, ka vidi. Pa je eške bole vteguvo šinjek pa eške bliže k vodej stano. Tak dugo je tou delo, dokeč je nej spadno v vodou. Najprva se njemi je spoškalo, po tistom so bile noge v zraki, rit nin pod glavou pa tak je spadno v vodou. Ribe je velki straj zgrabó. Tak nagnouk je vsikša bila za svojim kamnom ali pa pod vrbnim penjom. Rejsan so se postrašile, vej je pa tisti možakar trno krepko majüto po vodej pa kouli sebe. Kak bi pa nej. Vej se je pa škeu kak najprva skobacati vó iz vode. Depa bole se je mantrau, večkrat se njemi je spoškalo nazaj v vodou. Rejsan je tak vóvidlo, kak bi bilou leto pa bi deset mlajšov skakalo nut v vodou. Gda se je že sedmič nazaj nut v vodou obrno, se je zglašila zlata ribica.

- *Tou leto pa je brž leto prišlo. Ranč je nej bilou sprtolejtja, že je leto prišlo, kak se mlajši veselo koupeljo v potoki.*

Ribe so se začnile na glas smedjati. Zavolo zlate ribice tó pa zavolo toga tó, ka je zadnja od možakara že devetič spadnila nazaj v vodou. Na, po tistom se je možakar dun vópo-tegno iz vode. Leko ka zavolo ribdjoga smeja pa veseldja, ka je tak brž leto prišlo. Sto bi tou vedo.

MLAŠEČI

Miki Roš

KAK LEPOU JE DIJŠO DOMANJI KRÜJ

Rejsan je lepou dijšo. Vsakši konec kedna so ga pekli naša babica. Te kesnej, gda so babica več nej mogli, ka za omejsiti dober krüj trbej moč meti, pa moja stara mama. Zdaj pa ga več nišče ne peče. Si ga kipüjemo. Ali v bouti ali pa pri vrli goričkij ženskaj, ka ga eške doma pečejo. Pa ne vem, če nede tak, ka mo pá začnili.

Vsakši po svoje. Edni tak, kak so ga pekli naša babica, v krüšnoj peči z ržene mele, drügi pa v modernij avtomataj za peko krüja iz küplene mešanice mele za raznorazni krüj. Nikak mo se mogli znajti v toj draginji, ka nas začne pritiskevati.

Ges se eške dobro spomnim, kak je bilou vsakši konec kedna, gda so se babica kcu pripravlali, ka do pekli krüj. Ges sam te trno rada tam bila. Pa znate, zakoj? Nej mi je lepšoga bilou kak gibice (manjši kosí testa, spečeni na peči) peči pa z nožom na konci tisto velko leseno korito, v šterom so mejsili, fajni vó postrügati.

Babica so pa vekše delo meli. Vsakšikrat so spekli po 5 kolačov, približno 2 kg so vagali, zatou ka je glij telko komadov šlo v krüšno peč. En večer prlej so si melo prinesli na toplo, ka se je malo segrejla. Nücali so rženo melo, pa te sledi so kcuj mejšali domanjo pšenično polbela melo 2. klas. Tisti večer so mogli eške kvas močat djasti, v vodou, ka se je do zranka fajni razpüsto. Kvas je biu domanji, z domače ržene mele. No, te sledi pravijo, ka so kcoj dejvali tüdi küpleni kvas v kockaj. Zazranka se je pa delo začnilo. Najprlej so si prinesli velko leseno korito, pa ga djali na

dva stolca in so notri nasipali melo. V takšo melo so djali kvas pa lepou čakali, ka se zdigne. Gda se je zdignolo, so djali kcoj malo soli in s toplov vodouv omejsili testo. Fajni je trbelo zmejsiti, tak dugo, ka so prsti čisti bili. Te so pa testo z rokami raztalali na 5 talov, ga malo povalali in djali v krbülice, v šterij je biu že pomelivani

prt. Te so pa pa lepou čakali, ka se je gibalo, tak dugo, ka je kolač zgoraj začno pokati.

Pa ka nete mislili, ka so te sedeli, gda se je testou gibalo. Nikak nej. Trbelo je v peč zaküriti. Fajni so zaküriti pa čakali, ka je biu ogenj primeren, in te so ga fajni razno popravili po cejloj peči, ka se je cejlja segrejla. Te, gda je telko potejno, ka je bila temperatura glij prava za krüj peči, so fajni pod v peči z omelom spucali in so s posipanim loparom krüj dejvali v peč. Lopar so posipavali s kukurčnov in pšeničnov melov pred vsakšim kolačem, ka se je te nej gor lovilo. Peč so doj zaprli pa za dobre pou võre gor odprli, ka so gledali, če bi kaj popraviti trbelo, pa zadnje kolače so naprej sklali. Vmejs, gda so krüj šli gledat, so ga s

toplo vodouv namakali, ka te lepša skourica bila. Trbelo je te eške võro pa pou, ka je biu krüj pečeni. Kak so ga võ gemali, tak so ga odspodaj s cotov brisali, če bi ger kakše vogelge ostalo. Zdejvali so ga na prt, fejst doj pokrili, ka je skourica meka gratala. Te smo pa leko domanji krü geli.

Vsakši pout, gda so krüj pekli, smo bili fejst radi, ka smo znali, ka te eške kaj sladkoga tü zato bou. Ali so spekli genjene pogače ali bukete, neka gvüšno. Radi so pa pekli tüdi langaš, pa tou takši, ka so malo krüjovoga testa kraj vzeli, ga razvalali in zgoraj na križ notre zrezali. Gda je biu pečeni, so ga fajni s česnekom notri namazali. Tou je rejsan dobra stvar.

No, kak vidite, domači krüj v krüšnoj peči je nej tak léko speči. Trbej pripravó, pripravó, kurjavo, dosti mouči pa dosta časa. Gnes den nas pa čas itak najbole preganja. Po drügom kraji pa vsi gučijo samo še o zdravoj prehrani. Ne vem, če je tisti krüj, ka ga spečemo v avtomati za peko krüja z instant mele, glij najbole zdrav. Vsakši mora premisliti pri sebi, ka je za njega boukše. Ali mo ga rejsan začnili pa vsi peči doma, po svoje, nej v avtomataj, ali pa do eške dale lepou slüžile vrle goričke ženske, štere pečejo ekstra dober domanji krüj. Eške de dišo dober domanji krüj. Nikdar nede tak dišo kak tisti, ka so ga babica spekli, ali glavno, ka de dišo.

Jasmina Papić

KAUT

STV ISLO
PETEK, 25.01.2008, I. SPORED TVS
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.30 OSMI DAN, 12.00 VSAKDAN NAŠEGA TELESA, DOK. ODD., 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 DUHOVNI UTRIP, 13.35 DOKTOR MARTIN, ANG. NAD., 14.20 SLOVENC V ITALIJI, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 BABAR: STAVKA OTROK, RIS., 16.10 IZ POPOTNE TORBE: MAČKA, 16.25 V DOTIKU Z VODO, AVSTR.-NEMŠ. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 VSE O VESOLJU, 17.40 BELA MEJA, FRANC. DOK. SER., 18.40 KARLI, RIS., 18.45 PINGU, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ZAČNIMO ZNOVA, TV SERIJA, 20.30 NA ZDRAVJE! 22.00 ODMEVI, EVROPA.SI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 ODLOČITEV ZA VSE ŽIVLJENJE, 0.20 ČETRTI PROTOKOL, ANG. FILM, 2.15 DNEVNIK, 2.50 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 3.15 INFOKANAL

PETEK, 25.01.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 10.50 GLASNIK, 11.20 PISAVE, 11.50 EVROPSKI MAGAZIN, 12.50 ČRNO BELI ČASI, 13.05 DIAGONALE, 13.45 TRI ZGODBE, SLOV. FILM, 15.30 PRIMORSKI MOZAIK, 16.00 ŠTUDENTSKA, 16.20 MAGAZIN V ALPSKEM SMUČANJU, 16.55 SPOKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, 18.55 VELIKA IMENA MALEGA EKRANA - GALERIJA IGRALCEV: BORIS JUH, 20.00 EP V UMETNOSTNEM DRSANJU - PLESNI PARI, 22.50 NE GANI SE, IT. FILM, 0.50 4400 POVRATNIKOV, AM. NAD., 1.35 INFOKANAL

SOBOTA, 26.01.2008, I. SPORED TVS
 6.05 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.45 POLNOČNI KLUB, 12.00 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 ABSALONOVA SKRIVNOST, DANSKA NAD., 13.45 ZALJUBLJENI V ŽIVALI, NEMŠ. POLJ. SER., 14.15 GOSPODIČNA MARPLE: ZLOBNA PISMA, ANG. FILM, 16.00 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 16.15 LABIRINT, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.20 SOBOTNO POPOLDNE, 18.40 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, 19.55 TAJNA SLUŽBA, AM. NAD., 21.30 DERREN BROWN - KORENČEK ALI PALICA, ANG. ZABAVNA ODD., 21.55 POROČILA, VREME, ŠPORT, 22.30 HRI-BAR, 23.35 HUFF, AM. NAD., 0.35 TO NI LJUBEZENSKA PESEM, ANG. FILM, 2.00 DNEVNIK, 2.20 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.45 INFOKANAL

SOBOTA, 26.01.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 7.35 SKOZI ČAS, 7.45 PRIMORSKI MOZAIK, 8.15 ŠTUDENTSKA, 8.35 VROČI STOL, 9.30 TEKMA, 10.25 SP V ALPSKEM SMUČANJU, 12.55 EP V ROKOMETU (M), 13.25 SP V ALPSKEM SMUČANJU, 14.20 EP V UMETNOSTNEM DRSANJU, 15.25 EP V ROKOMETU (M), POLFINALE, 16.55 SP V SMUČARSKIH SKOKIH, 18.45 EP V UMETNOSTNEM DRSANJU, 20.00 NAJ NAM ZAIGRA SRCE! 21.30 BLEŠČICA, ODDAJA O MODI, 22.00 ALPE-DONAVA-JADRAN, 22.30 MEDEJA, NIZ. NAD., 23.20 LAIBACH, KONCERT, 1.00 TRPINČENJE, ANG. TV FILM, 2.05 INFOKANAL

NEDELJA, 27.01.2008, I. SPORED TVS
 7.00 ŽIV ŽAV, OTROŠKI PROGRAM, 10.20 MAINA SOFIE IN ISKANJE ZLATEGA JELENA, DANSKA NAD., 10.50 PRISLUHNI MOŠKI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 NA ZDRAVJE! 14.30 PARADIZ - DREVO, TV TRILOGIJA, 15.30 NLP, RAZVEDRILNA ODDAJA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 NLP, RAZVEDRILNA ODDAJA, 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 POKEC, RIS., 18.45 OZI BU, RIS., 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 19.55 SPET DOMA, 21.45 DIŠALO JE PO JAZZU, DOK. PORTRET, 22.40 ARS 360, 23.00 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.25 VOŽNJA, ČEŠKI FILM, 0.55 DNEVNIK, 1.15 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.45 INFOKANAL

NEDELJA, 27.01.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.05 SKOZI ČAS, 8.15 POMAGAJMO SI, 8.45 ALPE-DONAVA-JADRAN, 9.20 SP V ALPSKEM SMUČANJU, 14.55 EP V UMETNOSTNEM DRSANJU, REVIIJA, 15.55 EP V ROKOMETU (M), FINALE, 17.30 EP V UMETNOSTNEM DRSANJU - REVIIJA, 18.45 MAGAZIN DESKANJA NA SNegu, 20.00 MICHAEL PALIN V NOVI EVROPI, ANG. DOK. SER., 20.55 JANE EYRE, ANG. NAD., 21.50 Š-ŠPORTNA ODDAJA, 22.35 SOPRANOVI, AM. NAD., 23.30 ZLATA RESNA GLASBA IN BALET TVS (1958-2008) W.A.MOZART-V.DEDOVIČ: A-DEUS, BALET SNG OPERA IN BALET LJUBLJANA, 0.35 INFOKANAL

PONEDELJEK, 28.01.2008, I. SPORED TVS
 6.30 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.00 BELA MEJA, FRANC. DOK. SER., 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 SPET DOMA, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.45 TIMOTEJ HODI V ŠOLO, RIS., 16.10 AFNA FRIKI, DOK. NAN., 16.35 KOŽA, DLAKA, PERJE: DVOLIČNOST, DOK. NAN., 16.40 CIAK JUNIOR: BOTER, IRSKI IGRANI FILM, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.40 GANGES, ANG. POLJ. SER., 18.30 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 ELI IN FANI, RIS., 18.45 ADI V MORJU, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 VROČI STOL, 21.00 DOKTOR MARTIN, ANG. NAD., 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 OPUS, 23.25 GLASBENI VEČER, 1.00 GANGES, PON., 1.50 DNEVNIK, 2.25 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.50 INFOKANAL

PONEDELJEK, 28.01.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 12.25 SOBOTNO POPOLDNE, 15.05 SLOVENC V ITALIJI, 15.35 Š-ŠPORTNA ODDAJA, 16.20 OSMI DAN, 16.50 ARS 360, 17.10 ALPE-DONAVA-JADRAN, 17.40 EVROPA.SI, 18.00 POROČILA, 18.05 TEKMA, 18.55 DR. WHO, IGR. NAN., 19.40 HARMONIJE EVROPE: ITALIJA, 20.00 PRODOR V RAZUM ADOLFA HITLERJA, ANG. DOK. ODD., 21.00 STUDIO CITY, 22.00 KNJIGA MENE BRIGA, 22.20 CITY FOLK - LJUDJE EVROPSKIH MEST: ISTANBUL, DOK. SER., 22.45 OGNJEMET, JAP. FILM, 0.30 INFOKANAL

TOREK, 29.01.2008, I. SPORED TVS
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.00 GANGES, ANG. POLJ. SER., 11.55 DIŠALO JE PO JAZZU, DOK. PORTRET, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 VROČI STOL, 14.25 OBZORJA DUHA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 TROJČICE: SANDOKAN, RIS., 16.10 MEDVEDKI: IZLET K REKI, ČEŠKA DOK. NAN., 16.15 HOTEL OBMORČEK: JURE JE ZALJUBLJEN, RIS., 16.30 KNJIGA MENE BRIGA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 SREDNJEVEŠKE FRESKE NA SLOVENSKEM, DOK. ODD., 18.05 Z GLAVO NA ZABAVO, 18.30 ŽREBANJE ASTRA, 18.40 ANGELINA BALERINA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 PIRAMIDA, 21.00 VELIKANI HIMALAJE, DOK. ODD., 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 KOMUNIZEM - ZGODOVINA ILUZIJE, NEMŠ. DOK. SER., 23.50 SREDNJEVEŠKE FRESKE NA SLOVENSKEM, DOK. ODD., 0.20 KRIKI IN ŠEPETANJA, ŠVEDSKI FILM, 1.50 DNEVNIK, 2.20 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.45 INFOKANAL

TOREK, 29.01.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 11.10 NLP, RAZVEDRILNA ODDAJA, 14.25 DOBER DAN, KOROŠKA, 14.55 CITY FOLK - LJUDJE EVROPSKIH MEST: ISTANBUL, DOK. SER., 15.20 BLEŠČICA, ODDAJA O MODI, 15.50 STUDIO CITY, 16.50 PRISLUHNI MOŠKI, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 AKTUALNO, 18.30 GLASNIK, 19.10 HOKEJ NA LEDU, ACRONI JESENICE - LINZ, 21.40 NOGOMET, ARSENAL - NEWCASTLE, 22.35 WILDE, ANG.-AM. FILM, 0.25 JASNOVIDKA, AM. NAD., 1.10 INFOKANAL

SREDA, 30.01.2008, I. SPORED TVS
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.40 KNJIGA MENE BRIGA, 11.00 Z GLAVO NA ZABAVO, 11.20 SREDNJEVEŠKE FRESKE NA SLOVENSKEM, DOK. ODD., 11.55 ZAPELJIVI BLEŠČEČI TENOR - PORTRET JURIJA REJE, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 ARS 360, 13.35 OPUS, 14.00 VELIKANI HIMALAJE, DOK. ODD., 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 ANA Z ZELENE DOMAČIJE, RIS., 16.10 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.40 KRALJESTVO PLANINSKEGA ORLA, DOK. SER., 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 ULICA SANJ, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 PRAVI MOŠKI, AVSTR. FILM, 21.30 PRVI IN DRUGI, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 OMIZJE, 0.20 KRALJESTVO PLANINSKEGA ORLA, DOK. SER., 1.10 DNEVNIK, 1.45 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.10 INFOKANAL

SREDA, 30.01.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 15.55 ZALJUBLJENI V ŽIVALI, NEMŠ. POLJ. SER., 16.25 HRI-BAR, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 ČRNO BELI ČASI, 18.20 DIAGONALE, 19.05 ZADNJA TRAMVAJSKA POSTAJA, DOK. FELJTON, 19.30 DRUŽINA GOLOB, HABE, 20.25 ODBOJKA (M), NOLIKO MAASEIK - ACH VOLLEY BLEDE, 22.25 EVROLIGA V KOŠARKI (M), PROKOM TREFL - UNION OLIMPIJA, 0.05 INFOKANAL

ČETRTEK, 31.01.2008, I. SPORED TVS
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.20 NOVI JUTRI, ANG. NAD., 10.50 KRALJESTVO PLANINSKEGA ORLA, DOK. SER., 11.40 OMIZJE, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 ZAČNIMO ZNOVA, TV SERIJA, 13.45 PIRAMIDA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 SREBRNOGRIVI KONJČI, RIS., 16.10 DIHAJ Z MANO, IGRANI FILM, 16.25 ENAJSTA ŠOLA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 JASNO IN GLASNO, 18.15 DUHOVNI UTRIP, 18.30 ŽREBANJE DETELJICE, 18.40 IN TO JE VSE, RIS., 18.45 RJAVI MEDVEDEK, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ZA ZLATIMI VRATI, FRANC. DOK. ODD., 20.50 TEDNIK, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 OSMI DAN, 23.35 ČAS ŽELJA, NEMŠ. TV FILM, 1.05 DUHOVNI UTRIP, 1.20 DNEVNIK, 1.55 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.15 INFOKANAL

ČETRTEK, 31.01.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 15.40 AKTUALNO, 16.05 MICHAEL PALIN V NOVI EVROPI, ANG. DOK. SER., 17.05 PRVI IN DRUGI, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 KEK, DOK. ODD., 18.35 EVROPSKI MAGAZIN, 19.10 ZAPOJTE Z NAMI: BEDRICH SMETANA, ANTONIN DVORAK (1969), 19.20 MLADI VIRTUOZI: TRIO IRENEMA, DUO DECORDE IN NATALIJA SAVER, 20.00 IGRA RESNICE, ŠPANSKI FILM, 21.30 4400 POVRATNIKOV, AM. NAD., 22.10 OSEM GLAV V TORBI, AM. FILM, 23.40 OBTOŽEN, DANSKI FILM, 1.25 INFOKANAL

Zveza Slovencev na Madžarskem
 princeja
 2. februarja 2008, od 19.00 ure

SLOVENSKI PLES

v restavraciji Lipa v Slovenskem
 kulturnem in informativnem centru v
 Monoštru.

Igral bo ansambel Plamen iz Slovenije.

Vstopnina z vožerjo (kolone) 2.600 Ft.

Prisrčno vabljeni!

Panonski odmevi se pa čujejo v nedelo zazrunkoma

Poslušalce Panonskih odmevov, oddaje štera se vrtij vsakši keden na Murskom vali, obveščamo, ka se je oddaja preselila nazaj na stari cajt, v nedelo ob 7.30.

Porabje

ČASOPIS
 SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
 Glavna in odgovorna urednica
 Marijana Sukič

Naslov uredništva:
 H-9970 Monošter,
 Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
 tel.: 94/380-767; e-mail:
 porabje@mail.datanet.hu
 ISSN 1218-7062

Tisk:

EUROTRADE PRINT d.o.o.
 Lendavska 1; 9000 Murska
 Sobota; Slovenija

Naročnina: za Madžarsko letno
 2.600 HUF, za Slovenijo 22
 EUR. Za ostale države 52 EUR
 ali 52 USD.

Časopis izhaja z denarno pomočjo
 Urada RS za Slovence v zamejstvu
 in po svetu ter Javnega sklada za
 narodne in etnične manjšine na
 Madžarskem.

Številka bančnega računa:
 HU15 1174 7068 2000 1357,
 SWIFT koda: OTPVHUHB